

(/users/maria-guldager-rasmussen)

Af Maria Guldager Rasmussen
(/users/maria-guldager-rasmussen)

Skribent
23 jun. 17

ANMELDELSE

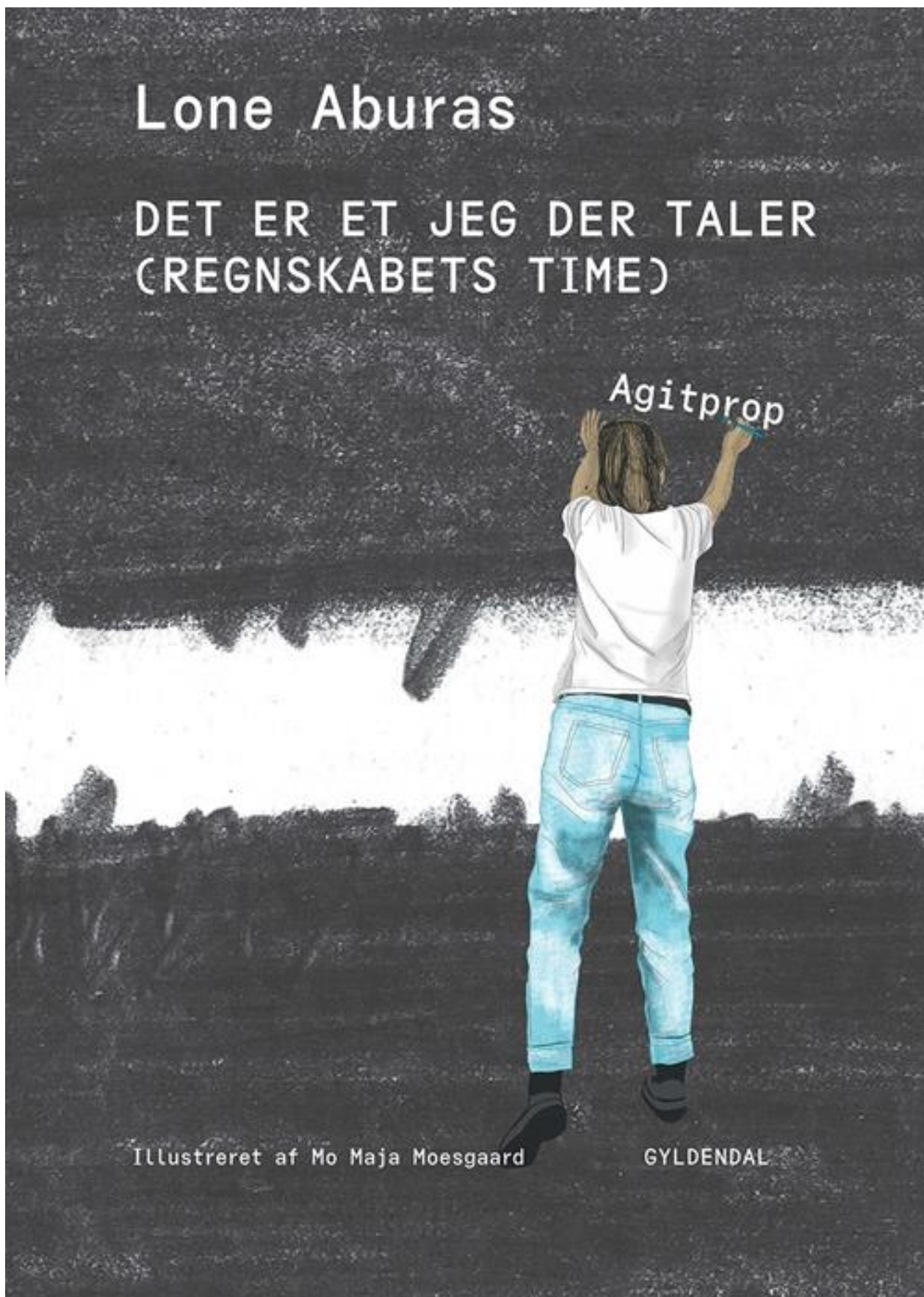
DET ER ET JEG DER TALER (REGNSKABETS TIME) AF LONE ABURAS (/ANMELDELSER/DET-ER-ET-JEG-DER-TALER-REGNSKABETS-TIME-AF-LONE-ABURAS)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/det-er-et-jeg-der-taler-regnskabets-time-af-lone-aburas&title=Det%20er%20et%20jeg%20der%20taler%20(Regn%20skabets%20time)%20af%20Lone%20Aburas)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/det-er-et-jeg-der-taler-regnskabets-time-af-lone-aburas&status=Det%20er%20et%20jeg%20der%20taler%20(Regn%20skabets%20time)%20af%20Lone%20Aburas)

u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/det-er-et-jeg-der-taler-regnskabets-time-af-lone-aburas&title=Det er et jeg der taler (Regnskabets time) af Lone Aburas

Log ind (/user/login?destination=/boeger/det-er-et-jeg-der-taler-regnskabets-time-af-lone-aburas) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/det-er-et-jeg-der-taler-regnskabets-time-af-lone-aburas) for at skrive kommentarer

I agitpropform har Lone Aburas begået et stakåndet og vredt opråb, der uddeler verbale lussinger og knytnæveslag. Slagene maner til eftertanke om sameksistens og egopleje.

Det kan godt være, at Maja Lee Langvad er vred i sin roman *Hun er vred* (<http://www.litteratursiden.dk/anmeldelser/hun-er-vred-af-maja-lee-langvad>) fra 2014 om transnational adoption, men det er Lone Aburas også. Det var nøjagtig samme følelse, denne anmelder sad med efter seneste udgivelse fra aldrig uinteressante Lone Aburas var læst, men endnu ikke fordøjet. "Hun er vred", tænkte jeg og tog forsigtigt en indånding,

som kun ved den allerstørste kraftanstrengelse formåede at nå helt ned i lungerne. Luften var nemlig slået ud af mig af Aburas' verbale lussinger, som jeg, intetanende, havde siddet og taget imod over bogens 44 sider. Et sidetal, som dog på læsesiden skal halveres, da hver anden side bærer en illustration af forfatteren i forskellige positioner.

Hun er vred, er hun. Men nu, hvor fordøjelsen alligevel er sat ind, er hun ved nærmere eftertanke lige så meget socialt indigneret. I hvert fald tager hun spørgsmålet om mellemmenneskelige relationer under kærlig behandling for nu at sige det mildt. Hun inddrager sin egen opvækst med en egyptisk far og en dansk mor, som *"... har givet mig det mest danske navn, de kunne komme i tanke om, så jeg altid vil kunne få et arbejde..."*

Et misforstået hensyn, et nødvendigt onde eller en gave? Det er ikke godt at vide. I hvert fald oplever børnehavebarnet Lone, at pædagogerne gør nar af hendes fars udtale af hendes navn, og hun skammer sig. Om skammen har rod i faren, i pædagogerne eller i hende selv er ikke entydigt. Måske har den rod i hele menneskeheden og dens ynkelige forsøg på lige dele sameksistens og egopleje.

Bogen er et lille kunstværk i sig selv med sine illustrationer lavet af Mo Maja Moesgaard og grafisk tilrettelagt i et samarbejde med elever på Grafisk Designlinjen på Krabbesholm Højskole. Og indpakningen klæder genren agitprop, der, som navnet antyder, er sammensat af begyndelsen af ordene agitation og propaganda. Det er et stakåndet og heftigt udbrud, der som sagt er rettet både mod et samfund, der står sig selv nærmest, og som behandler fremmede og flygtninge umenneskeligt, men også mod sig selv. Således runder hun sin monolog af: *"Som en systemkritisk digter til bal hos dronningen er jeg også fuld af bedrag og bullshit, som dem, der vil omgås konventionerne frit og vågner hver morgen med historisk black out."*

Der er alle mulige gode grunde til at læse Lone Aburas' knyttnæveslag af en bog. Dels er den aktuell med sit fokus på flygtningestrømme og kultursammenstød, og dels er den eviggyldig, idet den også maner til eftertanke omkring, hvordan vi i det hele taget omgås hinanden. Der er ingen svar eller løsninger at hente her, faktisk lader det til at se temmelig sort ud, derfra hvor Aburas står. Men det er et opråb, de færreste læsere vil kunne sidde overhørig. Denne anmelder er først så småt ved at få vejret igen.

Internal links

Det kommer til at ske af Lone Aburas (</anmeldelser/det-kommer-til-ske-af-lone-aburas>)

Politisk roman af Lone Aburas (</anmeldelser/politisk-roman-af-lone-aburas>)

Den svære toer af Lone Aburas (</anmeldelser/den-svaere-toer-af-lone-aburas>)

Føtexsøen af Lone Aburas (</anmeldelser/fotexsoen-af-lone-aburas>)

Bøger af Lone Aburas